

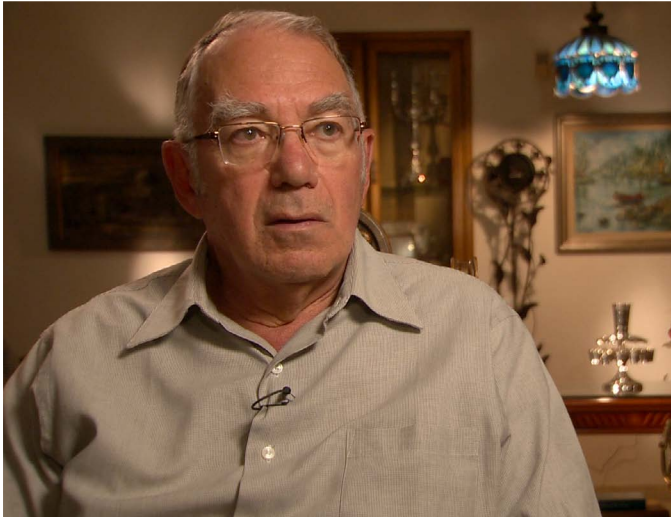
מייאוש ודכדוך לאמונה וביטחון

הרב אלימלך ליימן

הסיפור שלי

סיפור מעורר השראה
לשולחן השבת

לזכות שמואל אליהו הכהן וזוגתו שרה יסכה
וילדיהם: יהושע וזוגתו דינה גוטמן, שירה,
אוריאל מנחם הכהן, הילה, אילה שיחיזי אייזנברג

אבי נולד וגדל באוקראינה. בשנת תרפ"ג (1923), בהגיעו לגיל עשרים, הוא עזב את אוקראינה במטרה לחמוק מהגיוס לצבא הסובייטי, שכן ברור היה ששם לא יתאפשר לו להמשיך להקפיד על שמירת תורה ומצוות. הוא נסע לרומניה, שם עלה על אנייה מתוך מחשבה כי פניו מועדות לארצות הברית. למרבה הצער, ארצות הברית קצבה אז את מכסות ההגירה, וכך במקום לארצות הברית, הוא הגיע בסופו של דבר לקנדה. הוא ביסס את עצמו בתחום הביגוד לגברים, והסתבר שהיה זה צעד נכון, והוא זכה להצלחה בעסקיו.

בשנת תש"ה (1945), הגיעו לקנדה חסידי חב"ד הראשונים. הייתה קבוצה שלמה שהגיעה - הרב קרמר, הרב הנדל, הרב גרינגלאס - ואבי יצר אתם קשרים, ובמיוחד עם הרב גרינגלאס. בהכוונתו ובעידודו של הרב גרינגלאס אבי נסע לראשונה לפגוש את הרבי - היה זה מתי שהוא בשנות ה'שי"ת (1950) המוקדמות - כדי להיוועץ בנוגע לקשיים שהתעוררו בעסקיו. מה שקרה הוא שבבעלותו של אבי היה בניין ישן במונטריאול - החנות שלו הייתה ממוקמת בקומה הראשונה, והקומות העליונות היו מושכרות לכמה מפעלים קטנים. אחד מבעלי אותם מפעלים גילה כי קל יותר להצית שריפות ולתבוע את דמי הביטוח מאשר למכור סחורה... הוא אכן עשה כך כמה פעמים, עד שנמאס לנציגי חברת הביטוח לשלם. הם פנו אל אבי והציבו בפניו ברירה: "או שתתקין מערכת מתזי מים לכיבוי שריפות בכל רחבי הבניין הזה, או שתהרוס את הבניין ותבנה אותו מחדש - הבחירה בידך; אבל עד שתעשה אחד מהשניים, פוליסת הביטוח שלך מבוטלת".

מאחר שאבי עסק בתחום הביגוד, כל מלאי הסחורה שברשותו היה דליק ביותר, וממילא חייב היה להיות מבוטח. דא עקא, שהתקנת מערכת מתזים לכיבוי אש בכל רחבי הבניין הייתה כרוכה בעלויות גבוהות ביותר. כבר עדיף היה מבחינה כלכלית לפרק את הבניין ולהקימו מחדש. הוא פנה לאדריכל שיכין תכניות, אך לא היו בידיו האמצעים הדרושים כדי לממן את עלות הפרוייקט.

כל המצב הזה גרם לאבי להיות מדוכא מאוד; לא היה לו שום מושג איך להתמודד עם הבעיה שניצבה בפניו. זה היה השלב שבו הוא החליט לנסוע לפגוש את הרבי, ולביקור זה הוא צירף גם אותי ואת אחי.

כאשר נכנסנו למשרדו של הרבי, היה אבי מדוכדך למדי. הוא היה כולו כפוף ושחוח. הוא ניגש אל שולחנו של הרבי, כשהוא רכון קדימה והניח את שתי ידיו על השולחן כדי להיסמך עליהן. כל מראהו שידר ייאוש ודיכאון.

הרבי הביט באבי ואמר בטון פוקד, "ר' נתן, הזדקף ועמוד ישר!" בתגובה, הסיר אבי את ידיו מהשולחן, וזקף את גבו.

הוא הסביר לרבי את כל המצב, והציג בפניו את צדדי הבעיה - את כל ההתלבטות בנוגע לגילו של הבניין, והעלויות הכרוכות בהקמתו מחדש, לעומת עלותה של מערכת כיבוי אש. הוא הסביר לרבי שאין בידיו די אמצעים אף לא לאחת משתי החלופות, ושאינו יודע מה לעשות. הוא גם סיפר לרבי עד כמה הוא חושש להישאר ללא כיסוי ביטוחי.

הרבי הקשיב לדבריו עד תום, ואז סימן לעבר אחי שהחזיק בידיו את התכניות למבנה החדש, כשהן מגולגלות מאחורי

«

גבו. "הראה לי את התכניות", הורה הרבי, ואנחנו פרסנו בפניו את הגיליונות. הוא עיין בהם, ואז החל לשאול סדרה של שאלות, כאילו היה הוא אדריכל.

"למה תקרת קומת המרתף כל כך נמוכה?" ביקש לדעת. ואבי הסביר שהקרקע היא סלעית, ועלויות החציבה כדי להגביה את תקרת המרתף הן גבוהות מאוד.

"היסודות מתוכננים לנשיאת שלוש קומות בלבד; למה רק שלוש קומות?" המשיך הרבי להקשות, ואבי הסביר שאין מספיק כסף לבנות יותר משלוש קומות, ובכל מקרה לא חשבנו לבנות יותר מכך.

הרבי הרהר בעניין זמן מה, ואחר כך אמר, "תגביה את תקרת קומת המרתף, ותיצוק יסודות שיהיו מספיק יציבים כדי להוסיף אחר כך עוד קומות, אפילו אם אין בידך את המימון לעשות זאת עכשיו". הוא הוסיף והסביר שככל שהכלי גדול יותר, כך הקב"ה יכול להוסיף ולהשפיע לתוכו ריבוי ברכה.

אחר כך הרבי חיך, ואמר לאבי שעליו להיות שמח, ולדמיין את עצמו כחייל היוצא לקרב - שאמנם אינו יודע מה יהיו תוצאות המלחמה, אבל הוא חדור אמונה בניצחונו. הוא הורה לו לשוב למונטריאול ולהיפגש עם מנהל הבנק מתוך ביטחון מלא בכך שהקב"ה ניצב לימינו, ושהכול יסתדר לטובה.

אבי יצא משם אדם אחר. באותן דקות ספורות הצליח הרבי לשנות אותו מאדם דאג ומדוכדך לאדם חדור ביטחון ואמונה.

ואכן, אחרי שחזר למונטריאול הוא הצליח להשיג משכנתא בתנאים טובים מאוד, והוא בנה את הבניין מחדש.

אינני זוכר כרגע את כל הפרטים, אבל כמדומני שהוא שמע בעצת הרבי, ויצק יסודות שיהיו מספיק יציבים כדי לאפשר התרחבות בהמשך.

איך שהוא, הרבי החדיר בו ביטחון עצמי שכזה, שאיפשר לו להמשיך הלאה בנחישות, ולדרוש דברים - כמו מימון בחצי מהשער המקובל - שקודם לכן הוא היסס ונמנע מלבקש.

עלות הבניין הייתה צפויה להיות סביב המאה ועשרים אלף דולר. אבי השקיע מכספו ארבעים אלף דולר, והשיג משכנתא על היתרה של כשמונים אלף דולר בשישה אחוזי ריבית - כאשר שיעור הריבית בבנקים עמד אז על כשנים עשר אחוזים. כך הוא הצליח לממן את הפרוייקט.

אני נזכר שזמן מה אחר כך, אחד הספקים של אבי הציע לו להיכנס אתו לשותפות ברכישת קרקע באחד מפרברי מונטריאול. אבי, שהיה ספקן וזהיר בטבעו, דחה את ההצעה. אבל אותו ספק המשיך ולחץ עליו בנושא, עד שלבסוף החליט אבי להיוועץ ברבי.

הרבי עודד אותו להיכנס למיזם הזה. הוא אפילו אמר לאבי למכור את ביתו ולהשקיע באותן קרקעות. זו הייתה הצעה קיצונית למדי, אבל אבי שמע בקול הרבי. כאשר הוא סיפר לראשונה לאמי שבכוונתו למכור את הבית, היא מאוד התנגדה לכך. אבל לבסוף היא הסכימה, והוא אכן מכר את הבית. הוא אפילו לווה כספים מילדיו לצורך ההשקעה הזו. עד כדי כך הוא בטח בעצתו של הרבי.

בסופו של דבר הוא נכנס לשותפות של עשרים וחמישה אחוז עם אותו ספק, אם אינני טועה.

כמובן, שעצת הרבי קלעה אל השערה. כאשר אבי רכש יחד עם שותפו את אותה קרקע, היא הייתה מסווגת ליעוד חקלאי; המיסים היו מאוד נמוכים, ושום דבר לא קרה שם. אבל לאחר זמן מה, שונה הייעוד של הקרקע למגורים, וערכה עלה פלאים. במשך עשרים שנה המשיכו אבי ושותפו למכור חלקות מאותן אדמות, וזה הפך למקור הכנסה משמעותי עבורם לאורך שנים רבות, עד שמכרו את כולה.

בשעתו, הם קנו את הקרקע בעלות של מעט יותר מחצי דולר למ"ר, אך כעבור שנים, כאשר הם מכרו את חלקת האדמה האחרונה, מחיר הקרקע עלה לכחמישים דולר למ"ר - כך שהיה זה מיזם רווחי ביותר.

בסופו של דבר, בזכות אותה השקעה, קנה אבי בית בישראל, לשם הוא עלה בשנת תשל"ח (1978), גינוח ומאושר. כל זאת הודות לעצותיו ולהדרכתיו של הרבי.

הרב אלימלך ליימן רואיין בביתו בירושלים בחודש אייר תשע"א (2011).

מוחפס ומופץ באה"ק ע"י צעירי אמרת חב"ד / המרכז לעזרי שלוחות טל' 1777-373-03

לזכות הורינו היקרים הרב יעקב ומרת בתיה שיחיו מינסקי הוקדש ע"י בנם ר' שניאור ויוכבד שיחיו מינסקי

השבוע לפני:

< תשמ"ח (1987) — במהלך כינוס השלוחים העולמי, חילק הרבי לכל השלוחים והשלוחות קונטרס - מאמר חסידות - המבאר בארוכה על פי תורת החסידות את תכלית הכוונה בירידת הנשמה לעולם הזה. הרבי ציין שהשלוחים ממלאים את שליחותו של הרבי הקודם - אדמו"ר הרי"צ - שעיקר הקונטרס שחולק מבוסס על תורתו. א' בכסלו

1 תורת מנחם תשמ"ח, חלק א, עמ' 530.

ההקדשות שלכם מאפשרות את המשך הפצת הגיליון השבועי.

לפרטים נוספים ולהרשמה לקבלת הגיליון השבועי בדוא"ל כתבו לנו: sipursheli@jemedi.org

פריקט של

JEWISH EDUCATIONAL MEDIA

sipursheli@jemedi.org | myencounterblog.com | 03-9608018
784 Eastern Parkway | Suite 403 | Brooklyn, NY 11213
© כל הזכויות שמורות 2015